

SLOVENSKI NAROD.

Izhaja vsak dan popoldne, izvenem nedelje in praznika.

Inserati: Prostor 1 m/m × 54 m/m za male oglase do 27 m/m višine 1 K, od 30 m/m višine dalje kupički in uradni oglasi 1 m/m K 2—, notice, poslano, preklici, izjave in reklame 1 m/m K 3—. Poroke, zaroke 80 K. Zenitne ponudbe, vsaka beseda K 2—. Pri večjih naročilih popust.

Vprašanjem glede inseratov naj se priloži znamka za odgovor.

Upravljanje „Slov. Naroda“ in „Narodna Tiskarna“ Šmalkova ulica št. 5, prilidno. — Telefon št. 304.

„Slovenski Narod“ velja v Ljubljani in po pošti:

v Jugoslaviji:	V inozemstvu:
celoletno naprej, plačan	K 180— celoletno
polletno	90— polletno
3 mesečno	45— 3 mesečno
1 " " " " "	15— 20—

"Pri morebitnem povisjanju se ima daljša naročnina doplatiti."

Novi naročniki naj pošljajo v prvici naročino vedno po nakaznici.

Na same olsme naročila brez poslatve denaria se ne moremo ozirati.

Uredništvo „Slov. Naroda“ Šmalkova ulica št. 5, 1. nadstropje

Telefon št. 34.

Dopise sprojoma le podpisane in zadostno frankovane.

Rokopisov ne vraca.

Posamezna številka velja 1 krona.

Poštnina plačana v gotovini.

Jugoslavija in Nemci.

V prvi številki nemške revije za gospodarstvo, umetnost in znanost »Die Wage« piše Hermann Wendel članek o »Jugoslaviji in Nemcih«.

Niegov članek, ki stoji zaradi važnosti svoje vsebine na uvodnem mestu, se bavi z izvajanjem Frana Erjavca v »Popotniku ter konstataira zlasti, da je omenjeni pisek govoril v svojem spisu v prilog nemškemu jeziku, ki naj se pri nas neguje in podučuje, ker je to jezik 80 milijonov ljudi z visoko kulturo in že večjo civilizacijo, s katerimi nas vežejo sto in stoletne tradicije in s katerimi imamo skoraj 200 kilometrov skupne meje, ter konstataira našo staro razvado, ki je še bolj značilna pri nekaterih naših južnih sosedih, da vpletamo silno radi nemške besede v svoje razgovore in da so se te besede celo vtihotapile v pismo.

Hermann Wendel pozabljaj pri tem, da gre edino le za grdo razvado, proti kateri se je boril naš narod že od nekdaj ter imel v tem boju že mnogo uspeha. Kjer te razvade še bujno cveto, bo treba ostre metle, da očistimo svoj jezik peg. Ta razvada, gotovo ne more biti podlaga za gospodarsko sodelovanje obh narodov, saj vidimo na primer v nekaterih srbskih pokrajnah, da se ljudstvo ne more otresti turških izrazov in vendar ne bo nikdo trdil, da je to ljudstvo odvisno od turške kulture.

Gotovo ima Hermann Wendel prav, če konstataira, da nas gospodarski interesi precej navezujo na severnega soseda, pozabljaj pa ne sme, da mora biti ena naših prvih nalog, da se tudi na tem polju kolikor mogoče osamosvojimo in da moramo iskati svojih industrialnih dobaviteljev predvsem pri narodih, ki so z našim narodom v jezikovnem sorodstvu. Popolnoma pravilno je občutil ost, katera se kaže vedno bolj ostro proti državam antante zlasti zaraditega, ker skuša leta svoje doneče besede o enakopravnosti malih narodov pretvoriti v nekako zasluženje teh narodov tako, da ne bi smeli niti misliti z drugačnimi možgani, niti občutiti z drugim srcem, kakor antanta.

Carska ali boljeviška Rusija za nas doni oboje prijazno. Vstop

Rusije v tej ali oni oblike v vrsto odločajočih držav, vzbuja pri nas upanje, da bo ena izmed bodočih ruskih vlad potegnila debelo črto skozi pogajanja v Saint Germainu, San Remu in Spai. Herman Wendel pravi nadalje, naj gradi službena politika in polslužbeno časopisje v Jugoslavija še vedno antanti olтарje, ljudsko razpoloženje zahteva odločno, da se država odvrne od zapadnih velesil in v katerikoli obliki približa Rusiji. To pa razsvetljuje zopet iznova odnosaje napram Nemčji.

Jugosloven si deli svet v države, ki žiro in v take, ki so obojene, da jih drugi požro. On vidi v nemškem narodu žrtve imperialistične požrešnosti in nikakor ni glas vpijočega v puščavi, če navaja beogradsko »Republiko« poleg Rusije tudi Nemčijo. Čehoslovaško, Romunsko in Bolgarsko kot države, s katerimi mora Jugoslavija iskati skupne interesne stike in prijateljski sporazum. Če je Herman Wendel postavil Nemčijo med ogrožene države, je pozabil, da je nekoliko vrst višje cítral iz »Popotnika« besede, da je naš narod prepričan, da namerava nemški narod v bodočnosti igrati še veliko vlogo v svetovnem koncertu. Zato ni popolnoma pravilno, da bi hotel naš narod iskati zaslombo pri nemškem narodu, o katerem ve, da mu nikdar ne bo prijazen, kakor hitro se mu povrnejo moči. Nasprotino smo prepričani, da bo nemška ekspanzivnost, kateri bo s strani Anglije, Francije, Italije in Amerike zaprta pot v široki svet. Iskala svoje žrtve na jugu in na vzhodu. Za sedaj so morda njegove besede precej upravičene, v bodočnosti pa moramo slediti s popolnoma drugimi očmi. Res je nadalje, kar trdi v svojem članku, da je temeljno razpoloženje med Jugosloveni danes napravljeno proti velekapitalističnim državam, ker nimajo te nobenega razumevanja naših življeniških potreb in da je Jugosloven največji sovražnik imperialistične politike.

Popolnoma pravilno spoznava, da so nas te države prenogovali goljufale, da bi mogli še kdaj sestati na lim njihovih faz. Zato pa je takisto malo upravičeno, če že danes gotovi nemški krogci račinajo z ju-

goslovenskim življenjem kot aktivno nemške zunanje politike. Zdi se sicer še danes, kakor da bi stali še vedno v taboru antante, toda naša suliča je povezana v pripravljeni smu, da krenemo drugo pot, kakor jo želi veleposlaniška konferenca v Parizu. A kaj potem? Eno je gotovo, da ni nobene poti, ki bi nas vodila do objema z Nemci. Široka cesta nas vodi v malo antanto, ki pa bo jez ne toliko proti Madžarom, kakor proti nemškemu prodiranju.

Pismo iz Prage.

Praga, sredi oktobra.

Komunistični prevratni poskus v Bratislavski se je končal precej hitro in neslavno, vsled pravčasnih protikorakov s strani vlade. Neuspeh tega poskusa ni imel za posledico samo, da je stavka z velikim krikom započeta, počasi odnehalava, marveč, da se je delavstvo obrnilo tudi proti pravzročiteljem stavke. Popolnoma končana je bila stavka 9. t. m. Kako se je tu delalo, se vidi že iz tega, da je bilo samo v sredo v samostanu usmiljenih bratov nastanjenih 75 oseb, ki so državi skrajno nevarne, med njimi terorist Ujialisz, kateri je bil dal lansko leto pred parlamentom v Pešti za časa vstajev postreljen 200 oseb in je bil baje udeležen tudi pri zavratnem umoru carske rodbine v Jekaterinburgu. Danes se je zopet nahajal v Bratislavski, da bi tudi tam provzročil podobna grozodejstva.

Spor med desnicou in levico v socialno demokratski stranki se razvija dalje. Komunistični člani so ustanovili svoj klub, ki steje 18 članov ter je njega predsednik poslanc Teska, podpredsednik pa sta Skalčík in Burian. Klub je izdal pri prvem svojem zborovanju proglas, v katerem pravi, da zavzema opozicionalno stališče. Odločeni so storiti vse, da bi odgovarjala politika delavskih poslancev volji delavskih mas, da bi bila razredna, nekompromisna, bojna in da bi se pretvorila čehoslovaška republika v čisto socijalistično republiko.

Med tem se vrše sodne obravnavne naprej. »Rudem Pravu« je bilo prepovedano, da si nadaljuje naslov »Večernik Rude Prave« ter se imenuje sedaj »Rude Pravo« Večernik. Drugi spor gre za imovi-

no socijalno demokratske stranke. Tožbo je vložil dr. Meissner, kot zastopnik izdajatelja »Prava Lidu«. Včeraj se je začela razprava, v katere je zastopnik otočenih dr. Kalabis izvajal, da otočenii niso pravni kršili družbenih pravic med tem ko je dr. Meissner dokazoval, da obstaja kršenje pravic družbe že v tem, da so zabranili odtisk člankov za »Pravo Lidu« in v tem, da izhaja danes »Rude Pravo« v prostorih »Prava Lidu«. Razprava se nadaljuje.

Tako se levica in desnica čehoslovaške socialne demokratske stranke vedno bolj oddaljujeta druga od druge in propad se vedno širi, dasiravno ne manjka poskusov, da bi se obe krili zopet združili. Prišlo je do kompromisa med nemškimi socialistimi demokrati na njih shodu v Karlovi varhi, med češkimi socialistimi demokrati pa kompromisa ni mogoče dosegeti. Vendar tudi pri Nemcih ni pričakovati, da bi bil kompromis trajen, ker so najbolj sporne zadeve ostale nerešene. Zlasti ni prišlo do sporazuma glede razmerja napram tretji internacionali v narodnih zadevah.

Letos meseca januarja ustanovljena čehoslovaška cerkev, ki ima danes že 300.000 pripadnikov, se pripravlja, da pristopi k združjeni srbski pravoslavni cerkvi, če te-

nikovna vzajemnost. Tako se levica in desnica čehoslovaških duhovnikov na pravoslavno fakulteto v Beogradu itd. Nadalje prosi čehoslovaška cerkev, da naj se pošlje v Prago biskup Dostler, ki bi organiziral čehoslovaško cerkev. Nesporočeno je, ako pride do te spojivite obh cerkev, da bo imelo to važen pomen za nadaljnje razmere obh narodov ter se bo znatno poglobila čehoslovaško-jugoslovenska vzajemnost.

Iz Pariza poročajo, da dobri Praga važen in zelo ljub obisk. Na štirimesecni oddih pride v Prago eden največjih in najzaslužnejših prijateljev čehoslovaškega naroda, znan historik Arnošt Denis. V Prago namreva priti še pred 28. oktobrom, da bi se mogel udeležiti proslave druge obletnice narodnega praznika. J. K. S.

Frankovske mahnitajočne proti zagrebškemu Sokolu.

Zagreb, 18. oktobra.

Ze dolgo je bilo opaziti pri zagrebškem Sokolu subverzivno gibanje, vprizorjeno od mračnih elementov, katerim ni šlo v račun ujedinjenja sokolskih društev v Zagrebu in edinstvena jugoslovenska sokolska organizacija, katere pa niso mogli preprečiti, zato pa so skušali vsaj zagrebško organizacijo razbiti. Sedaj so smatrali, da je prišel ugoden čas, da se lotijo zagrebškega Sokola in da v njem razbijajo slogo.

Dr. Milan Dečak (hrvatski zajednica), dr. Vladimir Maček (Radičevci), dr. Matko Mintaš, Dragotin Oršanić in Ante Tolovac (Frankovci), so zahtevali v družbi še več drugih tovarišev, da naj zagrebški Sokol skliče izredno glavno skupščino. Utemeljili so to svojo zahtovo s trditvijo, da sokolsko društvo v Zagrebu ni kos svojih nalogi in da vrši protisokolsko in protislavansko propagando s tem, da je uvedel med svoje vajne simbolične proste vaje, ki naj bi predstavljale osvobojenje in ujedinjenje našega naroda ter da te proste vaje prikazujejo našo osvobodilno vojno, borbo naša vojske proti združenim neprijateljem, kar ima protisokolsko in protisokolsko tendenco, ker predstavlja tudi borbo proti Bolgarom. V drugi vrsti se pritožniki zgrajajo nad tem, da se prijave javne vajne zavrstajo v tovarne ter se s tem »profanira sokolska misel in uvaja militarni v Sokolsvic. Končno se pritožujejo, da se razsipa društvena imovina in da se red v društvu zanemari. Zato zahtevajo izredno glavno skupščino, da se izvrede upravnemu odboru.

Na to se je dvignil dr. Dečak, ki je med življenjem in ogorčenjem večine navzočih kritiziral delo odbora, če, da je protivno sokolskim principom in da hči nekaj članov z militarističnimi tendencami terorizirati vse Sokolstvo. Pihlo je do burnih protestov in do silne buke. Klici: »Dol z Dečakom! Ven s Frankovci!« Dr. Dečak nadaljuje, da je kršil Sokol v Zagrebu sokolsko idejo, tudi s tem, da se je udeležil sokolskega zleta v Pragi in sokolskega sabora v Novem Sadu, kar je bilo nasihte nad vsem Sokolstvom. (Silen hrup.) Pravi, da je hotel sokolski sabor v Novem Sadu samo uničiti Zagreb (silno ogroženje). Dr. Dečak nadaljuje, da je bil hrvatski Sokol zastopan v jugoslovenskem sokolskem Savezu, da pa današnje društvo ni več upravljeno, da bi bilo v Savezu že nadalje. Savez je namreč izdal prepoved, da se nikdo ne sme udeležiti sokolskega zleta v Pragi in na vedenje za to tudi razloge. (Silen hrup.)

Dr. Mazura vzame dr. Dečaku besedo, kar je izvzalo veliko odobranje pri večini in velik hrup pri razdržalih.

Končno se je dvignil dr. Lazar Čar, viharno pozdravljen od navzočih, ter izvajal, da to razpravljanje ne vodi do cilja. Namen vsega rovorenja je izkonstruirati v Sokolstvu dve skupini, tako da naj bi bili na eni strani Srbi, na drugi strani pa Hrvati. Toda v Sokolstvu ne sme biti prostora za separatizem. V rovorenji sta se pokazali samo dve grupe in ti sta skupina Frankovcev in skupina Jugoslovenov. (Viharno odobranje, klici: »proč s Frankovci, proč z avstrijskimi strašili!« Besede dr. Lazar Čarja utonjajo v silnem hrupu.)

Cez nekaj časa je moral dr. Mazura prekiniti zborovanje, ki se je na to nadaljevalo ob 4. popoldne. Na popoldanskem zborovanju je gorovila gdčna. Kriči o prostih vajah, predstavljajočih

II. 1921 je tudi stoletnica, kar je Metternich sklical vladarje na kongres v Ljubljano. Ta stoletnica je nam bolj lokalnega pomena. Naš izborni pripovedovalce dr. Ivan Tavčar je sicer v Ljubljanskem Zveznicu podal že obširen zgodovinski roman »Izka Kongresac«, vendar nemen, da bi ta doba tako zgodovinarjem kakor lenoslovcem nudila še obilo gradiva ter nam morda stoletnica prinese kakje primerne študije in spise. Saj se naša domača zgodovina nikakor še ni dovolj preiskala in tudi historični romani se še niso preživel.

III. 18. junija 1821 je bila v Berlinu prva predstava Weberjeve opere »Carostrelac« (Der Freischütz). To delo je velepomembno v glasbeni zgodovini. Udomačilo se je po vseh svetovnih održih in peva se še danes ter povsod uspeva vselej svoje melodioznosti in glasbeno krasote. — Tudi na slovenskem održu v Ljubljani se je neval operovan v raznih sezona ter vedno dosegel veliki uspeh.

IV. 1921 slavimo stoletnico rojstva Blaža Kocena (Kozenna). Komu izmed izobražencev je to ime neznan? Njegova geografija je bila dolgo vrsto let učna knjiga po vseh avstrijskih srednjih šolah; njegov atlant je priznan kot najboljši in se rabi še sedaj (predejan) tudi v naših šolah (v hrv. izdaji). Na tisoče in stotisoče se je učilo po njegovih delih.

A malokomu je znano, da je ta mož, oblični šolnik — bil Slovenc in to ne le po rodu, temveč tudi po mišljaju. »Dom in Svet« je sicer 1898 prinesel

Severin.

Preostalo vse je v tem članku.

